

Sabaku

Surinam Airways in-flight Magazine

Feb - Apr 2008

Vissen in Suriname
Fishing in Suriname

Domburg

Kabalebo - een paradijs voor sportvissers
Kabalebo - a sportfisher's paradise

MEENEEMEXPLAAR /
YOUR FREE COPY

Vissen in het stuwwmeer te Brokopondo

Team SPRO

We zijn hier vooral naar toegekomen om te vissen op de Tukunari. In sommige kringen beter bekend als de Peacock Bass. Een felle en felgekleurde roofvis die erg lijkt op de grote broer van onze Nederlandse baars. Vandaar ook dat de Amerikanen hem bass, oftewel baars noemen. Niets is echter minder waar, deze vis behoort tot de familie van de cycliden. Maar iedereen die hem voor het eerst uit het water tilt, zal de overeenkomsten zien. Zoals ik al opmerkte: we zijn vooral voor deze vis gekomen. Maar gezien het feit dat het sportvissen in Suriname nog in de kinderschoenen staat, zullen we niet verbaasd opkijken als we iets anders naar boven takelen. Zowel de techniek van het vissen als de dril maken de jacht op de Tukunari spectaculair. Zeker als je een fanatieke roofvisser bent. Je vaart naar een eilandje, trekt de boot op de kant en het feest kan beginnen. Surinamers vissen met kleine aasvisjes die ze over het wateroppervlak laten glijden en hoppen. Voor ons was het kunstaas het middel om ingezet te worden. En dan vooral de poppers met en zonder propeller. Snel en ruig binnendraaien, met veel kabaal. Ik vis gedurende de ochtend met een Spro Gigant Softbait hengel van 2.70 en een Hardliner x4300 molen van hetzelfde merk. 's Middags sta ik wat vaker in het water en ruil de 2 meter 70 versie voor een 2.40 lengte. Hier zit een Aggressive a-xl 520 molen op. Beide molens zijn opgespoeld met Power Pro dyneema van 0.23 mm. Geweldig materiaal waar ik, ondanks het feit dat ik er weinig visuren mee heb gemaakt,

tot op de centimeter nauwkeurig kan werpen. In deze visomgeving geen overbodige luxe. Vooral de agressive-molen gaat door een strenge test, want hij duikt regelmatig kopje onder. Ook onder water doet de molen het goed. Al bij de eerste inwerp wordt mijn kunstaasje letterlijk naar beneden gerukt. Dit is wel even anders dan snoeken in de polder! De Tukunari is niet gediend van de reactie van de lijn en de hengel en zigzagt met grote snelheid van links naar rechts. Het is nu zaak om binnen te draaien voordat de rover zich om een boom heen draait. De weerstand van de hengel, de

het hebben van zijn snelheid en kracht, op kant moet je alleen de rugvinnen omzeilen. Bij de tweede vis die ik haak, merk ik direct dat het om iets totaal anders gaat. Deze vis probeert me met korte heftige rukken het water in te trekken. Norman, de Surinaamse gids, staat het lachend te bekijken. "Piranha" zegt hij, "en niet de kleinste uit het meer". Tijdens de dril loop ik maar alvast naar achteren, het water uit en de kant op. Deze vis heeft een reputatie waar ik niet graag het slachtoffer van word. Met gemengde gevoelens haal ik het zilverpaarse gevante op de kant. Een rood oog kijkt me woedend aan en de bek met tanden staat uitnodigend open. Als je daar een vinger in stopt ben je hem kwijt vertelt Norman me, nog steeds vrolijk lachend. Geroutineerd grijpt hij de vis van onder achter de kop en onthaakt mijn popper. Het eens zo robuuste aasvisje heeft een aantal gaten en deuken. Eén van de poten van mijn dreg staat bijna recht.

Na een eerste kennismaking met deze Pitbullvis kijk ik verbaasd naar de vissers die zonder problemen tot borsthoge in het water staan. Norman legt me uit dat deze Piranhavariatie niet in scholen jaagt, maar solitair leeft. Grote prooi vallen ze niet aan. Toch voel ik me het eerste kwartier niet echt op mijn gemak als ik door het lauwarme water loop te waden.

De vangsten van de dag zijn goed. De mooiste manier om de Tukunari te vangen is het werpen van het kunstaas in een jagende troep. In hun haast om bij de prooi te komen springen de vissen volledig uit het water. In de felle zon is dat een prachtig gezicht. ↗

minimale rek van de lijn en de streng afgestelde slip doen hun werk. Dit is concentratie want de vis geeft niet op. Onvermoeibaar doet hij een aanval op het materiaal. Na een heftig gevecht blijkt ik deze keer de winnaar en kan ik de eerste Peacock Bass van de dag bekijken. In het water een ruige vechter, op de kant een van de beter "aan te pakken" tropische vissen. Allemaal hebben ze wel wat in dit klimaat: scherpe tanden, gifangels, stekels op plekken waar je ze niet verwacht. De Tukunari moet

Fishing in the Brokopondo artificial lake

We came especially here to fish the Tukunari, better known in some circles as the peacock bass. It is a strong and strongly colored predator fish that looks a lot like the big brother of our Dutch bass.

That is why the Americans call him bass. But nothing is further from the truth. This fish belongs to the cichlidae family. But everybody that pulls him out of the water will immediately see the similarities.

Like I mentioned before, we came especially for this fish. But since sport fishing is still in its infancy in Suriname, we will not be surprised if we pull up something different. The fishing technique as well as the drill make catching the Tukunari spectacular. Most certainly if you are a fanatical predator fisherman.

You sail to a small island, pull the boat ashore and the feast can start. Surinamers fish with small bait that they let glide and skip over the water. For us

it was going to be artificial bait, and especially the poppers with or without propeller. Reel them in quick and dirty with a lot of noise.

In the morning I fish with a SPRO Gigant Softbait rod of 2.70 m and a Hardliner X4300 reel of the same brand. In the afternoon I stand in the water more often and exchange the 2.70 m for a 2.40 m length. On this rod there is an Aggressive a-xl 520 reel. Both reels are spooled with a 0.23 mm Power Pro dyneema. This is tremendous material that enables me to cast with great precision even though I have few hours of experience with it. In this fishing environment it is not superfluous luxury. Especially the Aggressive reel is subject to a strenuous test since it regularly takes a dip. The reel does extremely well, even under water.

Right from the initial cast my artificial bait is literally pulled down. This is quite different from fishing for perch in the polders! The Tukunari did not like the reaction of the line and the rod and zig-

zags with great speed from left to right. It is now a matter of reeling him in before he shoots around a tree. The resistance of the rod, the minimal give of the line and the strongly adjusted slip do their work. This is concentration because the fish does not give up. With inexhaustible strength he attacks the material. After a fierce battle I seem to be the winner this time and I can have a look at my first peacock bass of the day.

In the water a rough fighter, on land one of the easier tropical fish to handle. They all have something in this climate: sharp teeth, venomous sting, spines where you do not expect them. For the Tukunari it is his speed and strength. On land the only thing to avoid are the dorsal fins.

With the second fish I hook, I immediately notice that it is something completely different. This fish tries to pull me in the water with short powerful tugs. Norman, the Surinamese guide smiles at me. "Piranha", he says "and not the smallest one in the lake either". During the drill I start walking backwards, out of the water and towards the shore. This fish has a reputation and it is not my intention to become a victim of it.

It is with mixed feelings that I haul the silver-purple monster out of the water. A red eye full of rage looks at me and the mouth with the serrated teeth stands open invitingly. If you put a finger in there you've lost it, says Norman, still chuckling. Routinely he grabs the fish at the lower end behind the head and removes my popper. My once robust bait fish has a number of holes and dents in it. One of the hook's legs is completely bent.

After my first acquaintance with this pit bull fish I look in amazement at the fishermen who stand breast-high in the water. Norman explains to me that this Piranha variety does not hunt in schools but lives solitary. They do not attack large prey. Still, I do not feel too comfortable the first fifteen minutes while wading through the lukewarm water.

The catch of the day is good. The most beautiful way to catch a Tukunari is to cast the artificial bait in a hunting school. In their haste to get at the prey the fish jumps completely out of the water. This is nothing less than a magnificent sight in the brilliant sunshine. ↗

